

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

રેમડીઓ

વિરુદ્ધ

ઉમરાવ સિંઘ

૧૫ નવેમ્બર, ૧૯૭૯

(આર. એસ. સારકારિયા અને ચિનાપ્પા રેડ્ડી, બી. જે. જે.)

ચુ. પી. (કામચલાઉ) ભાડું અને હકાલપટ્ટી નિયંત્રણ અધિનિયમ, ૧૯૪૭-કલમ ૩ (૧)
(એ)

ભાડાની બાકી રકમના સંદર્ભમાં પ્રતિવાદી-મકાનમાલિક અને અપીલકર્તા, જે તેનો ભાડૂત હતો, તેમણે ૧૩ જૂન, ૧૯૬૦ના રોજ એક કરાર કર્યો હતો કે ભાડૂત દર મહિને ૫૦ રૂપિયા ચૂકવશે, જે ભાડાની બાકી રકમ તરીકે ૨૫ રૂપિયા અને વર્તમાન ભાડા માટે ૨૫ રૂપિયા દર્શાવે છે. થોડા સમય માટે અપીલકર્તાએ કરાર અનુસાર ચૂકવણી કરી હતી પરંતુ તે પછી બાકી નીકળતી રકમ ભરેલી નથી. પ્રતિવાદીએ ૨૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ના રોજ અપીલકર્તાને માંગની

નોટિસ મોકલી હતી.આખરે પ્રતિવાદીએ નુકસાની અને અપીલકર્તાને પરિસરમાંથી બહાર કાઢવા માટે દાવો દાખલ કર્યો.

થો અપીલકર્તાએ દલીલ કરી હતી કે નોટિસની તારીખ ના રોજ ભાડાની માત્ર રૂપિયા ૭૫/- બાકી હતા જે ત્રણ મહિનાના ભાડાથી વધુ ન હતી અને માંગવામાં આવેલી રકમની બાકી રકમ કરાર દ્વારા આવરી લેવામાં આવેલી માત્ર ભૂતકાળની બાકી રકમ પરત કરવામાં આવી હતી, જેમાં મકાન માલિકે તેના બહાર કાઢવાના અધિકારને માફ કર્યો હતો.

હાલના કેસને ફગાવી દેતા ટ્રાયલ કોર્ટે ચુકાદો આપ્યો હતો કે માત્ર ત્રણ મહિનાનું ભાડું બાકી છે અને યુ. પી. (કામચલાઉ) ભાડું નિયંત્રણ અને હકાલપટ્ટી કાયદો, ૧૯૪૭ ની કલમ ૩ (૧) (એ) હેઠળ ખાલી કરાવવા માટે કોઈ આધાર બનાવવામાં આવ્યો નથી.

અપીલ પર સિવિલ જજનો મત હતો કે કરારની તારીખે બાકી ભાડું "ભાડાની બાકી" તરીકે તેનું પાત્ર માત્ર એટલા માટે ગુમાવતું નથી કારણ કે તેને હામામાં ચૂકવવાની સમજૂતી હતી.ઉચ્ચ અદાલતે દીવાની ન્યાયાધીશના તારણને સમર્થન આપ્યું હતું.

આ અદાલતમાં અપીલમાં અપીલકર્તા વતી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પ્રતિવાદીને તેની નોટિસની તારીખે ચૂકવવાપાત્ર રૂપિયા ૧૫૦/- માંથી માત્ર રૂપિયા ૭૫/- નોટિસની અગાઉના ત્રણ મહિનાના ભાડાની બાકી રકમ માટે બાકી હતા જ્યારે રૂપિયા ૭૫/- ની બાકી રકમ કરાર હેઠળ એક અલગ જવાબદારી હતી અને તેથી, કાયદાની કલમ ૩ (૧) (એ) ના

હેતુ માટે નોટિસની તારીખ પહેલાના ત્રણ મહિના માટેના ભાડાની બાકી રકમ તરીકે ગણી શકાય નહીં અને તેનો નિકાલ કરી શકાય નહીં.

અપીલને મંજૂરી આપવી અને અપીલકર્તાની દલીલ સ્વીકારવી,

પકડી રાખો:૧. અપીલકર્તા કાયદાની કલમ ૩ (૧) (એ) ના અર્થમાં "ત્રણ મહિનાથી વધુ સમય માટે ભાડાની બાકી રકમ" માં ન હતો અને તેથી તે કલમ હેઠળ હાંકી કાઢવા માટે જવાબદાર ન હતો.[૭૧ એફ]

૨. ૧૩ જૂન, ૧૯૬૦ ના કરારના પરિણામે પૂર્વ કરારની બાકી રકમ "ભાડાની બાકી રકમ" નું મૂળ સ્વરૂપ ગુમાવી દે છે અને એકીકૃત દેવુંનું સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, જે કરારની શરતો હેઠળ દેવાદાર (અપીલકર્તા) દ્વારા માસિક હપ્તામાં ચૂકવવાપાત્ર હતું.આ સમજૂતી કાર્યવાહીનું નવું કારણ બની હતી અને ભાડૂત સામે સ્વતંત્ર અને ભાડાની નોંધ અથવા પરિસરની લીઝ પર સ્થાપિત જવાબદારીથી અલગ જવાબદારી ઊભી કરી હતી.કરાર હેઠળ બાકી રહેલા ત્રણ હપ્તાની બાકી રકમ "ભાડાની બાકી રકમ" બંધ થઈ ગઈ હતી અને કલમના હેતુ માટે નોટિસની તારીખ પહેલાના ત્રણ મહિના માટે બાકી ભાડું ચૂકવી શકાયું ન હતું.[૭૧ એ-બી]

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિડિક્શન:.૧૯૬૯ની સિવિલ અપીલ નંબર ૨૬૦૧.

બીજી અપીલ નંબર ૨૬૯૩/૬૩ માં અલ્લાબાદ હાઈકોર્ટના ૨૧-૮-૧૯૬૯ ના ચુકાદાથી વિશેષ રજા દ્વારા અપીલ.

અપીલકર્તા વતી ડબલ્યુ. એસ. બાર્લિંગે અને આર. સી. કોહલી.

પ્રતિવાદી માટે એસ. એલ. અને અને કે. એલ. તનેજા.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ સારકારિયા દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

વિશેષ અપીલ દ્વારા આ અપીલ અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટના ૨૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૯ના ચુકાદા સામે નિર્દેશિત કરવામાં આવી છે, જેમાં બીજી અપીલ પર દીવાની ન્યાયાધીશ, દેહરા દુનના ચુકાદાને સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે. તે આ હકીકતોમાંથી ઉદ્ભવે છે:

આકામના પ્રતિવાદી ઉમરાવ સિંહ, જે આ અદાલતમાં કાર્યવાહીની પેન્ડન્સી દરમિયાન મૃત્યુ પામ્યા હતા અને તેમના કાનૂની પ્રતિનિધિઓ દ્વારા બદલવામાં આવ્યા હતા, તેમણે ૨૬ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૧ના રોજ અપીલકર્તા રામ દેવ સામે, હાઉસ નંબર ૧૨૨ બી, ચોહરપુર, જિલ્લા દેહરાદૂનમાંથી નુકસાની અને અથવા ખાલી કરાવવા માટે દાવો દાખલ કર્યો હતો. ઉમરાવ સિંહ સૂટ પરિસરના મકાનમાલિક હતા.રામદેવ ૨૫ રૂપિયાના માસિક ભાડાના મકાનમાં રહેતો હતો.

૧૩ જૂન, ૧૯૬૦ ના રોજ, ભાડાની બાકી રકમ તરીકે પ્રતિવાદીને ૬૦૦ રૂપિયાની રકમ બાકી હતી અને તે તારીખે પક્ષો વચ્ચે કરાર કરવામાં આવ્યો હતો, જે મુજબ, ભાડૂતએ પ્રતિવાદીને દર મહિને ૫૦ રૂપિયા ચૂકવવા પડ્યા હતા, એટલે કે ભાડાની ચક્રવૃદ્ધિ બાકી રકમની ચૂકવણી

માટે રૂપિયા અને વર્તમાન ભાડું ચૂકવવા માટે દર મહિને રૂપિયા ચૂકવવા પડ્યા હતા.અપીલકર્તા ફરીથી બાકી નીકળતી રકમમાં પડી ગયો.ત્યારબાદ, પ્રતિવાદીએ ૨૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ના રોજ વાદીને માંગની નોટિસ મોકલી હતી, જેમાં તેને નોટિસ મળ્યાના એક મહિનાની અંદર ભાડાની બાકી રકમ (૧૦ એપ્રિલ, ૧૯૬૦થી ૯ મે, ૧૯૬૦ સુધીના સમયગાળા માટે ૫ રૂપિયા બાકી છે અને ૧૦ મે, ૧૯૬૦થી ૯ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ સુધીના સમયગાળા માટે ૩૭૦ રૂપિયા) તરીકે ૩૮૦ રૂપિયા ચૂકવવાની જરૂર હતી.

ભાડૂત-અપીલકર્તાએ દલીલ કરી હતી કે પક્ષકારોએ ૧૨ જૂન, ૧૯૬૦ના કથિત કરાર પર કાર્યવાહી કરી હતી અને એપ્રિલ ૧૯૬૧માં ખાતાના સમાધાન પર પ્રતિવાદીને ૩૦૫ રૂપિયાની રકમ ચૂકવવાની હતી.ત્યારબાદ અપીલકર્તાએ ૬ જૂન, ૧૯૬૧ના રોજ પ્રતિવાદીને ૫૦ રૂપિયાની બીજી ચુકવણી કરી હતી.૨૭ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૧ના રોજ અપીલકર્તાએ પ્રતિવાદીને ૨૦૦ રૂપિયાની રકમ આપી હતી.પ્રતિવાદીએ આ ટેન્ડર સ્વીકાર્યું ન હતું અને તેના બદલે, અપીલકર્તાને નુકસાન પહોંચાડવા અને તેને ઉપરોક્ત પરિસરમાંથી બહાર કાઢવા માટે દાવો દાખલ કર્યો હતો.

ભાડૂતએ વધુમાં દલીલ કરી હતી કે નોટિસની તારીખે ભાડાની બાકી રકમ માત્ર ૭૫ રૂપિયા હતી જે ત્રણ મહિનાના ભાડામાંથી વધુ ન હતી, બાકીની રકમ (૭૫ રૂપિયા) જે માંગવામાં આવી હતી તે કરાર દ્વારા આવરી લેવામાં આવેલી માત્ર ભૂતકાળની બાકી રકમ દર્શાવે છે, જેના સંદર્ભમાં મકાન માલિકે તેના બહાર કાઢવાના અધિકારને માફ કર્યો હતો.

ટ્રાયલ કોર્ટે ચુકાદો આપ્યો હતો કે એક્ઝિઝિટ એ-૨ માંથી, તે સ્પષ્ટ હતું કે માત્ર ત્રણ મહિનાનું ભાડું બાકી હતું અને તેથી, યુ. પી. (કામચલાઉ) ભાડું નિયંત્રણ અને હકાલપટ્ટી કાયદો, ૧૯૪૭ ની કલમ ૩ (એ) હેઠળ ખાલી કરાવવા માટે કોઈ આધાર બનાવવામાં આવ્યો નથી. ભાડું નિયંત્રણ અને હકાલપટ્ટી અધિનિયમ, નં. ૧૯૪૭ ઓફ ત્રીજો (પછીથી અધિનિયમ તરીકે સમ્બોધીત કરવામાં આવે છે). આ તર્ક સાથે, ટ્રાયલ કોર્ટે પ્રતિવાદીની ખાલી કરાવવાની અરજીને ફગાવી દીધી હતી.

અપીલ પર, એડિશનલ સિવિલ જજ, દેહરા ડુન, ૨૯ મે, ૧૯૬૩ના તેમના ચુકાદા દ્વારા, મુન્સિફના તારણને ઉલટાવી દીધું હતું અને જણાવ્યું હતું કે જે ભાડું ૧૩ જૂન, ૧૯૬૦ સુધી બાકી હતું અને જે તે તારીખના કરારનો વિષય હતો, તેણે "ભાડાની બાકી રકમ" તરીકે તેનું પાત્ર માત્ર એટલા માટે ગુમાવ્યું નથી કારણ કે તે હતામાં ચૂકવવાની સમજૂતી હતી. આ પરિસરમાં, તેમણે અપીલને મંજૂરી આપી અને ભાડૂતને બહાર કાઢવાનો નિર્દેશ આપ્યો.

ભાડૂતએ હાઈકોર્ટમાં અપીલ કરી હતી. ઉચ્ચ અદાલતે દીવાની ન્યાયાધીશના તારણને સમર્થન આપ્યું અને અપીલને ફગાવી દીધી. તેથી ભાડૂત દ્વારા આ અપીલ.

અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ ડૉ. બાર્લિંગેએ બે દલીલો રજૂ કરી છે. પ્રથમ, નોટિસની તારીખે પ્રતિવાદીને ચૂકવવાપાત્ર ૧૫૦ રૂપિયાની રકમમાંથી ૭૫ રૂપિયા ૧૨ જૂન, ૧૯૬૦ના કરાર હેઠળ બાકી હતા અને તે રકમને ભાડાની બાકી રકમ તરીકે ગણી શકાય નહીં અને કાયદાની કલમ ૩ (૧) ની કલમ (એ) ના હેતુસર ત્રણ મહિનાના વર્તમાન ભાડાની બાકી રકમ સાથે જોડી શકાય નહીં. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે ૭૫ રૂપિયાની ભૂતકાળની રકમ

ચૂકવવાની જવાબદારી ઉપરોક્ત કરારમાંથી ઉદ્ભવે છે જે ભાડાની નોંધ અથવા પરિસરની લીઝ પર આધારિત કાર્યવાહીથી અલગ કાર્યવાહીનું સ્વતંત્ર કારણ રજૂ કરે છે. બીજું, મિલકત હસ્તાંતરણ અધિનિયમની કલમ ૧૧૪ બેઠકને લાગુ પડશે કારણ કે આ એક એવી બાબત છે જેના પર ભાડાનો કાયદો મૌન છે. ભાડૂતએ દાવાની પ્રથમ સુનાવણીમાં ભાડાની તમામ બાકી રકમ ચૂકવી દીધી હોવાથી, મિલકત હસ્તાંતરણ અધિનિયમની કલમ ૧૧૪માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને તેને બહાર કાઢી શકાયો ન હતો.

જવાબમાં, શ્રી અનેજા રજૂ કરે છે કે ભાડાની પૂર્વ-સમજૂતીની બાકી રકમ ભાડાની બાકી રકમ તરીકે તેમની મૂળ લાક્ષણિકતા ગુમાવી નથી, માત્ર એટલા માટે કે ભાડૂતને હાલમાં ચૂકવણી કરવાની મંજૂરી આપવા માટે ભાડૂત મકાનમાલિક સંમત થયા હતા. એ વાત પર ભાર મૂકવામાં આવે છે કે જે આવાસ બનવાનો ઈરાદો હતો તેને મકાનમાલિક માટે અવરોધમાં ફેરવી શકાયો ન હતો. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે અપીલકર્તાને માંગ નોટિસની તારીખે, અપીલકર્તા ૧૫૦ રૂપિયા ચૂકવવા માટે સ્વીકાર્ય રીતે જવાબદાર હતો; ૧૨ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ પહેલાં ૩ મહિનાના ભાડા માટે ૭૫ રૂપિયા અને માંગ નોટિસ પહેલાના ત્રણ મહિનાના ભાડા માટે ૭૫ રૂપિયા, તે અધિનિયમની કલમ ૩ ની કલમ (એ) ના અર્થમાં "ત્રણ મહિના કરતાં સવારે" ના સમયગાળા માટે ભાડાની બાકી રકમમાં હતો, અને તેથી, તેને બહાર કાઢવા માટે જવાબદાર હતો.

હવે ડૉ. બાર્લિંગે દ્વારા કરવામાં આવેલી પ્રથમ દલીલ અંગે ચર્ચા

કાયદાની કલમ ૩ નો જરૂરી ભાગ નીચે મુજબ વાંચો છે:

"૩ (૧).પેટા-કલમ (૩) હેઠળ પસાર કરવામાં આવેલા કોઈ પણ આદેશને આધિન, જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટની પરવાનગી વિના, ભાડૂત સામે કોઈ પણ રહેઠાણમાંથી તેને બહાર કાઢવા માટે કોઈ પણ દીવાની અદાલતમાં કોઈ દાવો દાખલ કરવામાં આવશે નહીં, સિવાય કે નીચેનામાંથી કોઈ એક અથવા ઘોડા પર:-

(અ) ભાડૂત ત્રણ મહિનાથી વધુ સમયથી ભાડાની બાકી રકમ ધરાવે છે અને માંગની નોટિસ મળ્યાના એક મહિનાની અંદર તે મકાનમાલિકને ચૂકવવામાં નિષ્ફળ ગયો છે.

(બી) થી (જી).

" કલમ ૩ (૧) ની કલમ (એ) હેઠળ ખાલી કરાવવા માટેનો આધાર તૈયાર કરવા માટે મકાન માલિકે ત્રણ હકીકતો સ્થાપિત કરવી આવશ્યક છે:((i) ભાડૂત ભાડાની બાકી રકમ ધરાવે છે; (ii) આવી બાકી રકમ ત્રણ મહિનાથી વધુ સમય માટે બાકી છે; અને (iii) ભાડૂત જમીનદારને માંગની નોટિસ આપ્યાના એક મહિનાની અંદર તે ચૂકવવામાં નિષ્ફળ ગયો છે.જો આમાંના કોઈપણ તથ્યાત્મક ઘટકો સ્થાપિત ન થાય, તો આ કલમ હેઠળ ખાલી કરાવવાનો કોઈ આદેશ પસાર કરી શકાય નથી.વર્તમાન કેસમાં એવો કોઈ વિવાદ નથી કે નોટિસની તારીખે ભાડૂતને રૂ. મકાનમાલિકને ૧૫૦, જેમાંથી ૭૫ રૂપિયા નોટિસ પહેલાંના ત્રણ મહિનાના ભાડાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.૧૨ જૂન, ૧૯૬૦ના રોજ થયેલા કરાર પહેલાના સમયગાળા સાથે સંબંધિત ભાડૂત પાસેથી બાકી રહેલા ૭૫ રૂપિયાની બાકી રકમ અને કરાર હેઠળ, ભાડૂત ત્રણ માસિક હપ્તામાં તે ચૂકવવા માટે બંધાયેલો હતો, જે તેણે કરારનો ભંગ

કરીને ચૂકવવામાં નિષ્ફળ રહ્યો હતો, તેમાં પણ કોઈ વિવાદ નથી.વિવાદ એ પ્રશ્નને કેન્દ્રમાં રાખે છે કે શું ૭૫ રૂપિયાની આ બાકી રકમને "ભાડાની બાકી રકમ" તરીકે પણ ગણી શકાય અને કાયદાની કલમ ૩ (૧) ની કલમ (એ) ના હેતુ માટે નોટિસ પહેલાના ત્રણ મહિના સાથે સંબંધિત ભાડાની ધારણાઓ સાથે વ્યવહાર કરી શકાય. અમારા મતે, આ પ્રશ્નનો જવાબ નકારાત્મક હોવો જોઈએ.ઉપરોક્ત કરારના પરિણામે, પૂર્વ કરારની બાકી રકમ "ભાડાની બાકી રકમ" તરીકે તેમનું મૂળ સ્વરૂપ ગુમાવી દે છે અને એકીકૃત દેવુંનું સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, જે કરારની શરતો હેઠળ, દેવાદાર (અપીલકર્તા) દ્વારા માસિક હપ્તામાં ચૂકવવાપાત્ર હતું.આ સમજૂતી ભૂતકાળની બાકી રકમના સંદર્ભમાં હતી, જે કાર્યવાહીનું નવું કારણ બન્યું હતું અને ભાડૂત સામે સ્વતંત્ર અને ભાડાની નોંધ અથવા પરિસરની લીઝ પર સ્થાપિત જવાબદારીથી અલગ જવાબદારી ઊભી કરી હતી.પરિણામે જો અપીલકર્તા કરારનો ભંગ કરીને કોઈ હપ્તો ચૂકવવામાં નિષ્ફળ જાય, તો પ્રતિવાદી (તેણેદાર) નો ઉપાય ૧૨ જૂન, ૧૯૬૦ના કરારના આધારે બાકી રકમની વસૂલાત માટે દાવો દાખલ કરવાનો રહેશે.આમ, કરાર હેઠળ બાકી રહેલા ત્રણ હપ્તાની બાકી રકમ "ભાડાની બાકી રકમ" તરીકે બંધ થઈ ગઈ હતી અને કલમ ૩ (૧) ની કલમ (એ) ના હેતુઓ માટે નોટિસની તારીખે બાકી રહેલા ત્રણ મહિનાના ભાડાની બાકી રકમ પર તેનો નિકાલ કરી શકાયો ન હતો.

હાલની સ્થિતિ નું ઉદાહરણ લઈને પરીક્ષણ કરી શકાય છે.ધારો કે, અપીલકર્તાએ ઉપરોક્ત સમજૂતી અનુસાર રૂપિયા રૂપના ચાર માસિક હપ્તા ચૂકવવાની ભૂલ કરી હતી, પરંતુ કરાર પછીના સમયગાળા માટે દર મહિને ભાડું ઘટતું હોવાથી તેણે નિયમિતપણે ચૂકવણી કરી હતી.શું આવી પરિસ્થિતિમાં પ્રતિવાદી ભાડૂતને ખાલી કરાવવા માટે આ આધાર પર દાવો કરવાનો હકદાર હશે કે તેણે ઉપરોક્ત કરાર હેઠળ સતત ચાર ઉદ્ધંધન અને ચૂક કરી છે?જવાબ

સ્પષ્ટ 'ના' છે.આવી પરિસ્થિતિમાં પ્રતિવાદીનો ઉપાય, ફક્ત ઉપરોક્ત કરારના આધારે બાકી રકમની વસૂલાત માટે દાવો કરવાનો રહેશે.

ઉપરોક્ત ચર્ચાના અનુસાર નિષ્કર્ષ અનિવાર્ય છે, કે કલમ ૩ (૧) ની કલમ (એ) ના હેતુઓ માટે અપીલકર્તા માત્ર ત્રણ મહિના માટે ભાડાની બાકી રકમમાં હતો.બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, તે કલમ (એ) ના અર્થમાં "ત્રણ મહિનાથી વધુ સમય માટે ભાડાની બાકી રકમ" માં ન હતો, અને તે કલમ હેઠળ તેને હાંકી કાઢવા માટે જવાબદાર ન હતો.ઉચ્ચ અદાલત અને પ્રથમ અપીલ અદાલતે તેનાથી વિપરીત વલણ અપનાવવામાં ભૂલ કરી હતી.

આપણે જે ડ્રજિકોણ અપનાવીએ છીએ, તેમાં ડૉ. બાર્લિંગે દ્વારા પ્રચાર કરવામાં આવેલી બીજી દલીલ સાથે વ્યવહાર કરવો જરૂરી નથી.

પરિણામે, અમે આ અપીલને મંજૂરી આપીએ છીએ, હાઈકોર્ટના હુકમને રદ કરીએ છીએ અને પ્રતિવાદીનો દાવો રદ કરીએ છીએ.જો કે, કેસના સંજોગોમાં, અમે પક્ષોને આ અદાલતમાં તેમના પોતાના ખર્ચ ચૂકવવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે

પી. બી. આર. અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.